

"Mitsubishi és a tot arreu, com l'aire" diuen d'aquest consorci

La indústria de la paciència

Entrevista al president de Mitsubishi, Yotaro Iida, sobre la possible cooperació amb Daimler-Benz, que potser no implica sols la fabricació de cotxes, sinó també certs projectes d'armament.

El grup Mitsubishi és el gegant industrial més enorme de la terra. Manufactura vaixells, centrals nuclears, cervesa, cotxes, electrònica, càmeres (Nikon), instal·lacions industrials, ciment, coure, petroli, i especula, entre altres coses, amb terrenys, assegurances i accions. Es desconeix el lucre que en trauen. Mitsubishi no fa públiques les xifres del seus beneficis, però els experts calculen que el nivell de vendes de Daimler-Benz, el consorci més gran d'Alemanya (1989: 76 mil milions DM), arriba si fa no fa a la quarta part de les del consorci japonès. "Mitsubishi és a tot arreu, com l'aire", diuen d'aquest discret consorci.

Stefan Reiser, corresponsal de *Stern*, parla sobre aquests diàlegs entre Daimler-Benz i Mitsubishi —en curs des de fa ja alguns mesos— amb Yotaro Iida, president de la indústria pesada Mitsubishi, un japonès de 70 anys que està considerat l'home fort d'aquest grup empresarial des que va reestructurar-lo durant la crisi del petroli i va aplicar l'expandiment a gran distància. Mitsubishi pressiona sobretot dins el mercat nord-americà. S'està construint una indústria cosmonàutica.

—*Daimler-Benz i Mitsubishi, ¿què en sortirà?*

—En realitat, jo tampoc ho sé. Daimler ens ha preguntat si podem fer alguna cosa junts, i és clar que no es pot dir que no. I així ha estat com de moment ens hem trobat.

—*Això sona molt poc compromès.*

—S'ho ha d'imaginar d'aquesta manera: el diumenge te'n vas de passeig per la Ginza (l'avinguda comercial més important de Tòquio) i et trobes amb una dona molt guapa. Naturalment, te n'enamores de seguida.

—*¿La dona guapa és Edzar Reuter, el cap de Daimler?*

—Ens hem fet l'ullet, però encara no

ens hem tocat les mans. No sé què en sortirà, d'una trobada com aquesta,

—*Les empreses japoneses tenen fama de voler comprar amb tots els seus diners sobretot el know-how, però que no estan gens interessades en una autèntica cooperació. Tot ha de continuar sent japonès.*

—Concretament, fins ara hem parlat d'una cooperació en la indústria automobilística. Però la nostra impressió és que el senyor Reuter vol més de nosaltres. Exactament, no ho podem avaluar.

—*¿Una cooperació en la cosmonàutica? ¿En la construcció d'avions?*

—El senyor Reuter ens ha dit que s'ho pot imaginar. Jo li he preguntat: ¿Com és possible, quan les nacions europees ja cooperen estretament en aquest sector? ¿Deixaran que Mitsubishi hi entri? Perquè, quan dos s'enamoren, els parents de primer hi estan en contra. La meua impressió és que encara ens cal molta paciència. Que això encara trigarà molt. Tots dos hem perdut la guerra, i tots dos hem tingut grans dificultats. Però tots dos països ho hem aconseguit. Suposo que depèn que els dos països han desenvolupat molta tecnologia i que tots dos han estat molt, molt treballadors. En això som molt semblants. I seria meravellós si ara poguéssim treballar junts.

—*Actualment, el Japó no té gaires amics. Als Estats Units —el seu major país deutor— es parla del "lleig japonès". ¿Estan buscant nous amics?*

—És clar que els Estats Units continuen sent molt importants per a nosaltres. Però potser hem desatès una mica Europa i Alemanya. Ja veurem. Sap, per a mi és un somni de joventut: jo vaig aprendre alemany —en aquells temps encara s'escrivia aquella antiga escriptura alemanya— i mai no he pogut aprofitar-ho del tot.

—*En concret, Mitsubishi vol construir amb Daimler una fàbrica automobilística*

ca a la Unió Soviètica. ¿Aquest és el suport japonès a la perestroika?

—Tot el món crida sempre: ¡Gorbatxov, Gorbatxov! Però el canceller Kohl ha aconseguit la unificació monetària, aleshores ell sí és realment el més gran. Al Japó, ningú podria fer res semblant.

—*¿És una declaració d'amor al canceller Helmut Kohl?*

—Mitsubishi voldria que tot el món se l'estimés. Un polític tan important com Helmut Kohl, malauradament, al Japó no el tenim. Aquí naturalment intentem fer moltes coses com vostès a Alemanya. Fins i tot tenim un partit Verd. Fins i tot el seu nom l'hem tret d'Alemanya. I els nostres oponents pel que fa a l'energia nuclear sempre diuen: a Alemanya ja no es construeix cap més central nuclear, ¿per què en construïm encara nosaltres? Nosaltres desitgem que el canceller Kohl construeixi una central nuclear a Alemanya perquè puguem dir aquí: ¿Ho veieu? Els alemanys també ho fan.

—*El consorci Daimler també fabrica armament. Com Mitsubishi. ¿Com aniria, en aquest aspecte, un enllaç?*

—Aquí, al Japó, la qüestió és que encara tenim certes limitacions. No ho podem fer. És una conseqüència de la guerra. Sobre això, doncs, no més permès parlar. Però el que sí que puc dir és que jo desitjo que un dia puguem comerciar amb tot. El mercat mundial ha de ser lliure. S'ha de poder tenir tot el que es pugui pagar. Nosaltres no estem en absolut en contra del desarmament. Només hem de saber que la pau també s'ha de protegir.

—*¿I això volen fer plegats amb Daimler-Benz?*

—Encara no s'ha discutit tot. En això cal paciència.

Der Spiegel
Hermann Hort
Trad.: Carme Gala